

«І місяць мені наліво
Й kota котила дорога, —
Ну як тут заграє щасливо,
Скажіть, на милість Бога?

Нехай би лиш це — та нащо
Побажання ті зневчасна?
О, роле моя пропаша,
О, доле моя нещасна!..»

Та вийшло зовсім інакше —
Ви грали над всі похвали...
Як ясно цвіли і як же
Пройнято Ви вболівали!

А та соромливість юна
її чистота-спокуса,
Коли принесло драгуна,
Що весь — гіпнотичні вуса!

Отож не треба бояться,
В прикмету вірить котячу...
...Вчорашніх сто ґратуляцій —
І завтрашніх сто в додачу!

7.2.1938

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Фрагменти II.
Добірка упорядника.
